Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 15 (1991)

Δελτίον ΧΑΕ 15 (1989-1990), Περίοδος Δ'

Ιωάννης Τραυλός (1908-1985). Δημοσιεύματα του Ιωάννη Τραυλού. Σχέδια Ι. Τραυλού σε ξένα συγγράμματα

Αγγελική ΚΟΚΚΟΥ

doi: [10.12681/dchae.1028](https://doi.org/10.12681/dchae.1028)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΚΟΚΚΟΥ Α. (1991). Ιωάννης Τραυλός (1908-1985). Δημοσιεύματα του Ιωάννη Τραυλού. Σχέδια Ι. Τραυλού σε ξένα συγγράμματα. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 15, 9-14. <https://doi.org/10.12681/dchae.1028>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Ιωάννης Τραυλός (1908-1985). Δημοσιεύματα του
Ιωάννη Τραυλού. Σχέδια Ι. Τραυλού σε ξένα
συγγράμματα

Αγγελική ΚΟΚΚΟΥ

Δελτίον ΧΑΕ 15 (1989-1990), Περίοδος Δ'

ΑΘΗΝΑ 1991

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΥΛΟΣ (1908-1985)

Συμπληρώθηκαν τό 1990, στίς 28 Ὀκτωβρίου, πέντε χρόνια ἀπό τό θάνατο τοῦ Ἰωάννη Τραυλοῦ. Γιά μᾶς πού δουλέψαμε μαζί του καί διδαχθήκαμε ἀπό τή σοφία του, εἶναι δύσκολο νά τόν δοῦμε ὡς ἱστορική φυσιογνωμία γιά νά ἀποτιμήσουμε τήν προσφορά του στήν ἀρχαιολογική ἐπιστήμη. Ζωντανή παραμένει ἡ παρουσία του ἀνάμεσά μας.

Γεννημένος στό Ροστόβ τῆς Ρωσίας τό 1908 ἀπό νησιῶτες γονεῖς —ὁ πατέρας του ἦταν ἀπό τή Νάξο καί ἡ μητέρα του ἀπό τήν Τήνο— ἐγκαταστάθηκε τό 1912 μέ τήν οἰκογένειά του στήν Ἀθήνα, μιά πόλη πού ποτέ δέν ἐγκατέλειψε καί πού στή μελέτη τῆς ἱστορίας της ἀφιέρωσε ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ ἐπιστημονικοῦ του ἔργου. Ἀπό μαθητής τοῦ Βαρβακείου Λυκείου περιδιαβάζει στήν Ἀθήνα καί τήν Ἀττική καί σχεδιάζει τίς βυζαντινές ἐκκλησίες στήν πόλη, στόν Ὑμηττό, στό Δαφνί κ.ἄ. Τό ἐνδιαφέρον του γιά τά μνημεῖα ἐκδηλώνεται ἐντονότερα ἀργότερα, ὅταν μετά ἀπό ἐξετάσεις ἐγγράφεται στήν Ἀρχιτεκτονική Σχολή τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, ὅπου εὐτύχησε νά ἔχει δασκάλους τόν Ἀναστάσιο Ὀρλάνδο καί τόν Δημήτριο Πικιώνη. Ἔτσι, ὅταν τό 1931 παίρνει τό δίπλωμά του, ἀποφασίζει νά ἀφοσιωθεῖ στήν ἀρχαιολογική ἐπιστήμη.

Ξεκίνησε τή σταδιοδρομία του ὡς ἀρχιτέκτων τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Ἐλευσίνας πού διηύθυνε τότε ὁ Κωνσταντῖνος Κουρουنيώτης. Ἡ συνεργασία τους ἀποδείχθηκε μακρόχρονη καί ἀρμονική, ὁ σεβασμός καί ἡ ἀγάπη τοῦ Τραυλοῦ γιά τόν πρῶτο δάσκαλό του στήν ἀρχαιολογία ἦταν βαθύς καί ἀπεριόριστος, ὅπως ἀπέραντη ἦταν καί ἡ ἐκτίμηση τοῦ Κουρουنيώτη γιά τόν νεαρό καί ἄξιο μαθητή του. Δημοσίευσαν μαζί σημαντικές μελέτες γιά τήν τοπογραφία τοῦ Ἐλευσινιακοῦ Ἱεροῦ καί γιά τήν πορεία τῆς Ἱερᾶς Ὀδοῦ. Στίς ἀνασκαφές τῆς Ἐλευσίνας μαζί μέ τόν Κουρουنيώτη δούλευαν τότε καί οἱ ἀρχαιολόγοι Γεώργιος Μυλωνᾶς καί Ἰωάννης Θρεψιάδης, μέ τούς ὁποίους συνέχισε τή συνεργασία του κι ἀργότερα ὄχι μόνο στό Ἱερό τῆς Ἐλευσίνας, ἀλλά καί σ' ἄλλους ἀρχαιολογικούς χώρους. Τό 1934 Θρεψιάδης καί Τραυλός σκάβουν μαζί στά Μέγαρα, μιά ἀπό τίς σημαντικότερες ἀνασκαφές γιά τήν πολεοδομική ἐξέλιξη τῆς ἀρχαίας πόλης, πού τή συγκρότησή της θά ἐρευνήσῃ καί πάλι, τό 1938, μόνος του ὁ Τραυλός. Τήν ἴδια ἐποχή (1934) ὁ καθηγητής D. Robinson, ὁ ἀνασκαφεύς τῆς Ὀλύνθου, θά ἀναθέσῃ στόν Τραυλό νά σχεδιάσῃ τά λείψανα τῆς περίφημης ἀρχαίας πόλης. Ἡ συμβολή του στήν ἀνασκαφή αὐτή φαίνεται στόν VIII τόμο τῆς σειρᾶς «Olynthus» τῶν D. Robinson καί J. W. Graham, μέ θέμα τό «ἐλληνικό σπίτι».

Ἡ ἐνασχόληση τοῦ Τραυλοῦ μέ τήν ἀρχαία πόλη τῆς Ἀθήνας, κύριο θέμα τῶν ἐρευνῶν του, χρονολογεῖται ἀπό τό 1931, ὅταν ἔλαβε μέρος ὡς ἀρχιτέκτων στίς μεγάλες ἀνασκαφές στήν περιοχή τῆς Πνύκας (1931-1939) καί στήν Ἀκαδημία τοῦ Πλάτωνος. Ἀπό τό 1935 ἀρχίζει καί ἡ συνεργασία του μέ τήν ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανική Σχολή Κλασικῶν Σπουδῶν. Ἀρχικά διορίζεται ἀρχιτέκτων τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Ἀρχαίας Ἀγορᾶς καί ἀργότερα, ἀπό τό 1940 μέχρι τό 1973, διευθύνει ὅλες τίς ἀνασκαφές τῆς Σχολῆς. Σημαντική ἦταν ἡ συμβολή του στίς ἐρευνες στήν Ἀρχαία Κόρινθο, στά Ἰσθμια κ.ἄ., πρωταρχικό ὅμως ρόλο ἔμελλε νά παίξει στήν ἀποκάλυψη τῆς Ἀρχαίας Ἀγορᾶς τῶν Ἀθηνῶν. Ἀποτιμᾷ μέ λίγα λόγια τήν προσφο-

ρά του ὁ Homer Thompson, διευθυντής τῶν ἀνασκαφῶν τῆς ᾽Αγορᾶς ἀπό τό 1947 μέχρι τό 1967: «Ἡ ταπεινοφροσύνη τοῦ Τραυλοῦ», γράφει ὁ Thompson (AJA 90 (1986), σ. 343), «εἶναι ὁ μόνος λόγος πού τό ὄνομά του δέν ἐμφανίζεται τόσο συχνά στίς δημοσιεύσεις τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Σχολῆς. Τά ἀρχικά ὅμως τοῦ ὀνόματός του καί ἡ χρονολογία βρίσκονται σ' ἓνα ἐκπληκτικά μεγάλο ἀριθμό σχεδίων πού εἰκονογραφοῦν βιβλία καί ἄρθρα γιά τήν ᾽Αγορά, τή βόρεια κλιτύ τῆς ᾽Ακρόπολης, τήν Πνύκα καί τήν Κόρινθο. Ὅσοι εὐτύχησαν νά δουλέψουν μαζί του ἐκεῖνα τά χρόνια, γνωρίζουν καλά πόσο ἀποφασιστικό ρόλο ἔπαιξαν ἡ διορατικότη-
τα, ἡ πείρα καί ἡ ἱκανότητά του στό νά δίνει νόημα σέ κατεστραμμένα μνημεῖα».

Παράλληλα μέ τό ἔργο του στήν ᾽Αρχαία ᾽Αγορά διενεργεῖ ὁ ἴδιος, μέ ἀνάθεση τῆς ᾽Αρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας καί τῆς ᾽Αρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ἀνασκαφές στό ᾽Ασκληπιεῖο, στό Διονυσιακό Θέατρο, στή Βιβλιοθήκη τοῦ ᾽Αδριανοῦ καί στήν περιοχή τοῦ ᾽Ολυμπεῖου. Γεγονός εἶναι ὅτι, ἀνεξάρτητα ἀπό τίς συστηματικές ἔρευνες καί ἀνασκαφές, δέν ὑπῆρχε λείψανο στήν ᾽Αθήνα ἢ τή γύρω περιοχή, ἀρχαῖο ἢ νεώτερο, πού νά μήν τό μελέτησε, νά μήν τό καταμέτρησε ἢ νά μήν τό σημείωσε στήν πολύτιμη σειρά τῶν σχεδίων του. Καί τίς πλούσιες αὐτές γνώσεις τίς πρόσφερε πάντα ἀπλόχερα ὁ Τραυλός σ' ὅλους ὅσους δούλεψαν γιά τήν ᾽Αθήνα, ἀφανῆς τίς περισσότερες φορές συνεργάτης.

Τό ἐνδιαφέρον του δέν περιοριζόταν στήν ᾽Αθήνα, ἐκτεινόταν καί στήν ᾽Αττική, σ' ὁλόκληρο δηλαδή τό ἀρχαῖο ἀθηναϊκό κράτος. Ἐκτός ἀπό τίς ἀνασκαφές πού ὁ ἴδιος εἶχε κάνει στήν ᾽Ελευσίνα, στά Μέγαρα καί τό Μαραθώνα, εἶχε συνεργαστεῖ ὡς ἀρχιτέκτων σέ πολλές ἄλλες ἀνασκαφές, ὅπως στόν Ἅγιο Κοσμά, στό Ντράφι Πικερμίου, στό Σούνιο, στόν Ὑμητό, στή Βουλιαγμένη κ.ἄ., εἶχε σχεδιάσει ὁ ἴδιος πολλά ἀπό τά ἀρχαῖα λείψανα καί εἶχε συντάξει λεπτομερειακοὺς χάρτες. Καρπὸς τῶν ἐρευνῶν του γιά τήν ᾽Αθήνα καί τήν ᾽Αττική ἦταν —ἐκτός ἀπό τίς πολυάριθμες μεμονωμένες μελέτες— τρία βιβλία, ἔργα κλασικά τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης: ἡ Πολεοδομικὴ ἐξέλιξις τῶν ᾽Αθηνῶν (1960), τό Bildlexikon zur Topographie des antiken Athen (1971) καί τό Bildlexikon zur Topographie des antiken Attika (1988). Ἐξίσου σημαντικό εἶναι καί τό «Εὐρετήριον τῶν ἀρχαίων, μεσαιωνικῶν καί νεωτέρων μνημείων ᾽Αττικῆς, Μεγαρίδος, Αἰγίνας καί Σαλαμῖνος», πού συνέταξε μέ ὁμάδα ἐπιστημόνων (1965-1974), γιά νά ἀποτελέσει τό ὑπόβαθρο στή σύνταξη τοῦ Ρυθμιστικοῦ Σχεδίου τῆς ᾽Αθήνας καί τῆς εὐρύτερης περιοχῆς της.

Ἄν καί τό ὄνομα τοῦ Τραυλοῦ εἶναι ἄρρηκτα δεμένο μέ τήν ᾽Αθήνα καί τήν ᾽Αττική, τό ἔργο καί οἱ ἔρευνές του ἀπλώνονταν καί σέ πολλά ἄλλα μέρη τῆς ἐλληνικῆς γῆς. Τά σχέδια τῶν προϊστορικῶν ἀνακτόρων τῆς Πύλου καί τῆς Ἄρνης Κωπαΐδος, τῆς προϊστορικῆς ἀκρόπολης τῆς Σίφνου, τοῦ ἀρχαίου θεάτρου στά Ἰσθμια, τοῦ ἐλληνιστικοῦ ἀνακτόρου τῆς Βεργίνας καί τοῦ ταφικοῦ θολωτοῦ μνημείου τῆς Σικίνου, τοῦ γνωστοῦ παλιότερα ὡς «ναοῦ τοῦ ᾽Απόλλωνα», φανερόνουν ἓνα μόνο μέρος ἀπὸ τά ἐνδιαφέροντά του. Ἀντικείμενο τῶν μελετῶν του δέν ἦταν μόνο ὁ ἀρχαῖος κόσμος· ὁ μεσαιωνικὸς καί ὁ νεώτερος ἦταν ἐξίσου οἰκεῖοι γι' αὐτόν. Ὅταν τόν ἀποκαλοῦσαν μελετητὴ τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος, ὁ Τραυλός ἀντέτεινε ὅτι ἦταν καί «χριστιανός». Βαθιές ἦταν οἱ γνώσεις του γιά τὴν χριστιανικὴ ἀρχαιολογία καί μεγάλη ἡ ἀγάπη του, ἀπὸ τά πρῶτα χρόνια τῆς σταδιοδρομίας του, γιά τά βυζαντινὰ μνημεῖα καί τίς παλαιοχριστιανικὲς βασιλικές, θέματα στά ὁποῖα ἀφιέρωσε ἀξιόλογες μελέτες. Καί φυσικά τό ἐνδιαφέρον του γιά τὴν ἀρχιτεκτονικὴ δέν ἦταν δυνατό νά μήν ἐπεκταθεῖ καί στή νεοκλασικὴ ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ 19ου αἰῶνα, ὅπως μαρτυροῦν δύο σημαντικὰ βιβλία του, ἡ Νεοκλασικὴ Ἀρχιτεκτονικὴ στήν Ἑλλάδα (1967) καί ἡ Ἑρμούπολη (1980, σέ συνεργασία μέ τήν Ἀ. Κόκκου).

Ὁ Τραυλός ὅμως δέν ἦταν μόνο ἄξιος ἀνασκαφεὺς καί μελετητής, ἦταν καί ἄριστος ἀναστη-

λωτής. Ἡ σέ βάθος ἔρευνα τῆς ἑλληνικῆς, ἀλλά καί τῆς βυζαντινῆς ἀρχιτεκτονικῆς, τοῦ ἀποκάλυψαν σιγά σιγά τὰ μυστικά τους. Ἔτσι, ὅταν φτασμένος πιά ἐπιστήμονας ξεκίνησε τό ἀναστηλωτικό του ἔργο, κατάφερε, ἔχοντας πάντα ὡς βασική ἀρχή τόν ἀπόλυτο σεβασμό τῶν ἀρχαίων λειψάνων, νά ἀκολουθήσει πιστά τούς τρόπους κατασκευῆς τῶν ἀρχαίων, χρησιμοποιώντας τίς ἴδιες τεχνικές μεθόδους, τὰ ἴδια ὕλικά, τὰ ἴδια ἐργαλεῖα. Τά κτίρια πού ἀναστηλώθηκαν μέ σχέδιά του διακρίνονται γιά τήν πιστότητα τῆς ἀναπαράστασης καί τήν τελειότητα τῆς κατασκευῆς. Ἡ Στοά τοῦ Ἀττάλου καί οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι στήν Ἀρχαία Ἀγορά (1953-1956), ἕνα μέρος τῆς ἀναστήλωσης τοῦ Ἀγίου Ἰωάννη τοῦ Θεολόγου στήν Πάτμο (1960-1963), τό Ὡδεῖο τῆς Πάφου καί τὰ θέατρα τοῦ Κουρίου καί τῆς Σαλαμίνας στήν Κύπρο (1961-1980) κι ἀκόμη τό Μέγαρο Δεκόζη-Βούρου (1974-1976), σήμερα Μουσεῖο τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, μαρτυροῦν τήν ἀνεκτίμητη προσφορά του. Καί φυσικά ὡς μέλος διαφόρων ἐπιτροπῶν, καθώς καί τῶν ἐπιστημονικῶν ὁμάδων γιά τή συντήρηση τῶν μνημείων τῆς Ἀκρόπολης καί τῆς Φιγάλειας, ἦταν πάντα παρών σ' ὅλες τίς σχετικές ἐργασίες.

Πολύ λίγοι ἴσως γνωρίζουν ὅτι ὁ Τραυλός, ἄν καί εἶχε ἀφοσιωθεῖ ἀπό πολύ νέος στή μελέτη τῶν μνημείων, δέν ἐγκατέλειπε ποτέ τήν ἄσκηση τῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Ἡ αἶθουσα παραδόσεων κλασικῶν σπουδῶν στό Πανεπιστήμιο τοῦ Pittsburg (Πεννσυλβάνια) στήν Ἀμερική —τό «Ἑλληνικό Δωμάτιο», ὅπως τό ἀποκαλοῦν—, ἔχει γίνει μέ σχέδιά του. Χτισμένο σέ ἰωνικό ρυθμό —διάταξη πού προτιμοῦσαν καί οἱ ἀρχαῖοι γιά τούς ἐσωτερικούς χώρους— καί καμωμένο ἀπό πεντελικό μάρμαρο, πολύχρωμα διακοσμημένο, διακρίνεται γιά τίς ἀναλογίες του καί τήν τελειότητα τῆς κατασκευῆς. Ὅλα τὰ ἔπιπλα, σχεδιασμένα κι αὐτά ἀπό τόν Τραυλό, ἀκολουθοῦν ἐπίσης κλασικά πρότυπα. Δικά του ἔργα εἶναι καί τὰ ἐπιτύμβια μνημεῖα τῶν οἰκογενειῶν Αὐγερινοῦ (1936), Στρ. Ἀνδρεάδη (1966) καί Ἀ. Κοριζῆ (1967) στό Ἀ Νεκροταφεῖο τῆς Ἀθήνας, καθώς καί τό ταφικό μνημεῖο εἰς μνήμην Γ. Ἀνδρεάδη στό Βροντάδο τῆς Χίου (1972-1973), σέ σχῆμα σταυρεπίστεγου ναοῦ μέ τροῦλο, ἔργα που δείχνουν τήν εὐαισθησία καί τήν οὐμανιστική παιδεία τοῦ ἀρχιτέκτονα.

Ὁ Τραυλός ἦταν ἐπίσης ἀπό τούς πρώτους πού κατανόησαν τήν παιδευτική καί ἐπιστημονική σημασία τῶν προπλάσμάτων. Προχώρησε ὄχι μόνο σέ προπλάσματα μεμονωμένων μνημείων καί ἱερῶν, ἀλλά καί πόλεων. Ἡ Ἀκρόπολη, ἡ Ἀθηναϊκή Ἀγορά, ἡ Πνύκα, ἡ Στοά τοῦ Ἀττάλου, τό Ὡδεῖο τοῦ Ἀγρίππα, ὁ Παρθενώνας μέ τό τζαμί, ἡ οἰκία τοῦ Φωβέλ, τό Ἱερό τῆς Ἐλευσίνας σέ δύο χαρακτηριστικές περιόδους —στά πεισιστράτεια καί στά ρωμαϊκά χρόνια—, ἡ πόλη τῆς Ἀθήνας στό 2ο μ.Χ. αἰῶνα καί ἡ Νεώτερη Ἀθήνα στά 1842 εἶναι τά προπλάσματα πού ἔγιναν μέ σχέδιά του, κόσμημα τῶν μουσείων μας καί πολύτιμο βοήθημα γιά τούς ἐπισκέπτες, ἀλλά καί τούς νέους ἐπιστήμονες.

Στήν πεντηκονταετή καί πλέον σταδιοδρομία του ὁ Τραυλός προσέφερε πολλά καί σέ διαφορετικούς τομεῖς τόσο στήν ἀρχαιολογία ὅσο καί στήν ἀρχιτεκτονική. Ἦταν σύμπτωση, ἀλλά καί «τύχη ἀγαθή», πού ἡ ἐνασχόλησή του μέ τὰ μνημεῖα τῆς Ἀθήνας ξεκίνησε τό 1931, ὅταν κυκλοφόρησε ἡ δεύτερη ἔκδοση τοῦ κλασικοῦ γιά τήν Ἀθήνα βιβλίου τοῦ W. Judeich, *Topographie von Athen*. Οἱ μεγάλης κλίμακας ἀνασκαφές πού ἄρχισαν ἔκτοτε στήν Ἀρχαία Ἀγορά, στόν Κεραμεικό, στίς περιοχές τῆς Ἀκρόπολης, τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος καί τοῦ Ὀλυμπεῖου, ἀλλά καί τὰ ἀάπολλα διάσπαρτα ἀρχαῖα λείψανα, ἄλλαξαν ριζικά τήν εἰκόνα πού εἶχαμε ὡς τότε γιά τήν πόλη. Ἡ μελέτη τῆς ἀθηναϊκῆς τοπογραφίας θά ἦταν ἀσφαλῶς φτωχότερη χωρίς τό δημιουργικό ἔργο τοῦ Τραυλοῦ. Κατάφερε νά ἀξιολογήσει καί τά πιό ἀσήμαντα ἐρεῖπια, νά τά ἐρμηνεύσει, νά ταυτίσει πολλά ἀπ' αὐτά, νά τά ἐντάξει στό γενικό σχέδιο καί νά μᾶς δώσει τήν ἐξέλιξη τῆς πόλης ἀπό τά προῖστορικά χρόνια ὡς τά τέλη τοῦ 19ου αἰῶνα.

Ἡ ἀνασκαφή «μιλάει» μόνο μέ τό σχέδιο, ἔλεγε πάντα ὁ Τραυλός. Καί πράγματι, προικισμένος καθώς ἦταν μέ δημιουργική «ἀρχαιολογική» φαντασία, κατάφερνε καί ἀπό λιγοστά ἀκόμη λείψανα νά δημιουργεῖ εἰκόνες, νά ἀναπαριστάνει ὄχι μόνο μνημεῖα καί ἱερά, ἀλλά καί πόλεις ὁλόκληρες, ὅπως φαίνεται κυρίως ἀπό τά σχέδιά του καί τά προπλάσματα τῆς Ἀθήνας καί τῆς Ἐλευσίνας. Ἡ καλλιτεχνική του εὐαισθησία καί τό πρακτικό ταυτόχρονα πνεῦμα του προβάλλουν ἀβίαστα μέσα ἀπό τά σχέδιά του, πού διακρίνονται γιά τήν ἐλευθερία, τή λεπτότητα καί τήν καθαρότητα τῆς γραμμῆς, γιά τή «ζωγραφική» τους ποιότητα καί τόν τρόπο ἀπόδοσης τοῦ θέματος, πού ξέρεи νά προβάλλει τά σημαντικά καί νά περιγράφει ἀπλά τά ἀσήμαντα στοιχεῖα.

Τίποτε ὁμως, οὔτε οἱ ἰδιότητες τοῦ διακεκριμένου ἀρχιτέκτονα, τοῦ ἀνασκαφέα, τοῦ ἀνασθηλωτῆ, τοῦ μελετητῆ καί τοῦ συγγραφέα, οὔτε οἱ διακρίσεις (μετάλλια τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους καί τῶν δήμων Ἀθήνας καί Ἐλευσίνας) καί οἱ τίτλοι (διδάκτωρ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσόβιου Πολυτεχνείου, ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐπίτιμος καθηγητῆς τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς) ἄλλαξαν τόν ἄνθρωπο Τραυλό. Ὅσοι εὐτύχησαν νά τόν γνωρίσουν, δέν θά ξεχάσουν ποτέ τήν ἀπλότητα, τή σεμνότητα, τήν καλωσύνη, τό ἦθος, τήν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτήρα του καί τήν ὀρθή του κρίση. Γι' αὐτό καί ἔγινε ὁ ἀγαπημένος δάσκαλος πολλῶν νέων ἀρχαιολόγων καί ἀρχιτεκτόνων, παρόλο πού ἡ πολιτεία δέν τοῦ ἔδωσε ποτέ τόν τίτλο τοῦ καθηγητῆ. Καί τό διδακτικό του ἔργο συνεχίζεται μέ τό πλούσιο καί πολυποίκιλο ἔργο πού ἄφησε. Δύο μνημεῖα, ἡ Στοά τοῦ Ἀττάλου καί ὁ ναός τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων στό χῶρο τῆς Ἀρχαίας Ἀγορᾶς, σ' ἓναν τόπο πού τόσο ἀγάπησε, δείγματα δύο διαφορετικῶν κόσμων καί πολιτισμῶν, τοῦ ἀρχαίου καί τοῦ χριστιανικοῦ, διαιωνίζουν —μέ τίς ἀνεξίτηλες ἐπιγραφές τους— τή μνήμη τοῦ Ἰωάννη Τραυλοῦ καί τήν πολυσήμαντη προσφορά του.

Ἰανουάριος 1991

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΚΚΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΥΛΟΥ

Ἀνασκαφικά ἔρευνα ἔν Μεγάρους, ΠΑΕ 1934, σ. 39-57 (σέ συνεργασία μέ Ἰ. Θρεψιάδη).

Τελεστήριον καί ναός Δήμητρος, ΑΔ 1934-35, σ. 54-114 (σέ συνεργασία μέ Κ. Κουρουνιώτη).

Συμβολή εἰς τήν οἰκοδομικήν ἱστορίαν τοῦ Ἐλευσινιακοῦ Τελεστηρίου, ΑΔ 1935-36, σ. 1-42 (σέ συνεργασία μέ Κ. Κουρουνιώτη).

Ἀνασκαφαί Ἱερᾶς Ὀδοῦ, ΠΑΕ 1936, σ. 27-34 (σέ συνεργασία μέ Κ. Κουρουνιώτη).

Σπήλαιον τοῦ Πανός παρά τό Δαφνί, ΑΕ 1937, σ. 391-408.

Ἀνασκαφαί Ἱερᾶς Ὀδοῦ, ΠΑΕ 1937, σ. 25-41.

Ἀνασκαφαί ἔν Ἐλευσίνι, ΠΑΕ 1937, σ. 42-52 (σέ συνεργασία μέ Κ. Κουρουνιώτη).

Ἀνασκαφαί Ἱερᾶς Ὀδοῦ, ΠΑΕ 1938, σ. 28-34 (σέ συνεργασία μέ Κ. Κουρουνιώτη).

Ἀνασκαφαί ἔν Ἐλευσίνι, ΠΑΕ 1938, σ. 35-40 (σέ συνεργασία μέ Κ. Κουρουνιώτη).

Ἀνασκαφαί Ἱερᾶς Ὀδοῦ, ΠΑΕ 1939, σ. 39-44 (σέ συνεργασία μέ Κ. Κουρουνιώτη).

Ἡ παλαιοχριστιανική βασιλική τοῦ Ἀσκληπείου τῶν Ἀθηνῶν, ΑΕ 1939-1941, σ. 35-68.
 Ἐρευνᾶν ἐν Αὐλωναρίῳ, ΠΑΕ 1941, σ. 27-41 (σέ συνεργασία μέ Ἰ. Κωνσταντίνου).
 Ἀνασκαφαί ἔρευναι παρά τό Ὀλυμπεῖον, ΠΑΕ 1949, σ. 25-43.
 The Topography of Eleusis, *Hesperia* 18 (1949), σ. 138-147.
 The West Side of the Athenian Agora Restored, *Hesperia Suppl.* 8, 1949, σ. 382-393.
 Ἀνασκαφαί ἐν Ἐλευσίνι, ΠΑΕ 1950, σ. 122-137.
 Ἀνασκαφαί ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Ἀδριανοῦ, ΠΑΕ 1950, σ. 41-63.
 Τό Ἀνάκτορον τῆς Ἐλευσίνος, ΑΕ 1950-51, σ. 1-16.
 Ἀνασκαφαί ἐν τῷ Διονυσιακῷ Θεάτρῳ, ΠΑΕ 1951, σ. 41-52.
 Ἀνασκαφαί ἐν Ἐλευσίνι, ΠΑΕ 1952, σ. 53-72 (σέ συνεργασία μέ Γ. Μυλωνᾶ).
 Ἀνασκαφαί ἐν Ἐλευσίνι, ΠΑΕ 1953, σ. 72-76.
 Ἡ παλαιοχριστιανική βασιλική τοῦ Διονυσιακοῦ Θεάτρου, ΑΕ 1953-54, Β', σ. 301-316.
 Ἀνασκαφαί ἐν Ἐλευσίνι, ΠΑΕ 1954, σ. 66-71.
 Ἀνασκαφαί ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἐλευσίνος, ΠΑΕ 1955, σ. 62-66.
 Restauration de la Stoa (portique) d'Attale, *Bulletin de l'Union des Diplômés des Universités et des Ecoles de Hautes Etudes de Belgique* 7 (1955), σ. 1-16.
 Ἀνασκαφή ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἐλευσίνος, ΠΑΕ 1956, σ. 55-56.
 Ἀνασκαφαί ἐν Ἐλευσίνι, ΠΑΕ 1957, σ. 27-28.
 RbK, 1959, λ. Athen, σ. 350-390.
 Πολεοδομική ἐξέλιξις τῶν Ἀθηνῶν ἀπό τῶν προϊστορικῶν χρόνων μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 19ου αἰῶνος, Ἀθῆναι 1960.
 Ἐλευσίς. Ἀνασκαφαί 1950-1960, ΑΔ 16 (1960), σ. 43-60.
 Ἀνασκαφαί ἐν Ἐλευσίνι, ΠΑΕ 1960, σ. 10-15.
 Ἀνασκαφαί ἐν Ἐλευσίνι, ΠΑΕ 1961, σ. 14-18.
 Ἀνασκαφαί νοτίως τοῦ Ὀλυμπεῖου, ΑΔ 17 (1961-62), Χρονικά, σ. 9-14 (σέ συνεργασία μέ Ἰ. Θρεψιάδη).
 Μελέτη πρός ἀνάδειξιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου Ἐλευσίνος, ΑΔ 17 (1961-62), Χρονικά, σ. 44-50.
 ΘΗΕ, 1962, λ. Ἀθῆναι (Χριστιανικά Ἀθῆναι), σ. 709-758.
 Ἀνασκαφαί ἐν Ἐλευσίνι, ΠΑΕ 1962, σ. 12-15.
 Ὁ ἀνασκαπτέος χώρος τῶν Ἀθηνῶν. Βασικόν ζήτημα τῆς πολεοδομίας τῶν, Ἀρχιτεκτονική, τχ. 38 (1963), σ. 44-49.
 Ἀνασκαφαί ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἐλευσίνος, ΠΑΕ 1963, σ. 29-31.
 Ἀνασκαφαί ἐν Ἐλευσίνι, ΠΑΕ 1964, σ. 3-4.
 Acropole et Agora, Fouilles récentes, S.A.D.G. (*Bulletin de la Société des Architectes Diplômés par le Gouvernement*), Mai 1964, σ. 166-171.
 The Church of St. Dionysios the Areopagite and the Palace of the Archbishop of Athens in the 16th Century, *Hesperia* 34 (1965), σ. 157-202 (σέ συνεργασία μέ Α. Frantz).
 Mycenaean Tomb beneath the Middle Stoa, *Hesperia* 35 (1966), σ. 55-78 (σέ συνεργασία μέ Ε. Vermeule).
 Lo sviluppo della Città, Tutto su Atene classica, Firenze 1966, σ. 11-26.
 Νεοκλασσική ἀρχιτεκτονική στήν Ἑλλάδα, ἔκδοσις Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 1967.
 The "Temple of Apollo Pythios" on Sikinos, *AJA* 73 (1969), σ. 397-422 (σέ συνεργασία μέ Η. Α. Thompson καί Α. Frantz).
 Die Anfänge des Heiligtums von Eleusis, E. Melas (ed.), *Tempel und Stätten der Götter Griechenlands*, Köln 1970.
 Τό Γυμνάσιον τοῦ Κυνοσάργους, ΑΑΑ ΙΙΙ (1970), σ. 6-14.
 Ἐγκυκλοπαιδεία Δομή, 1970, λ. Ἐλευσίνα, σ. 269-274.
 Ἐγκυκλοπαιδεία Δομή, 1971, λ. Μέγαρο, σ. 202-208.
 Bildlexikon zur Topographie des antiken Athen, Tübingen 1971 (καί ἀγγλική μετάφρασις).
 Ἡ ἐσωτερική διάταξις τοῦ Ἐρεχθεῖου, ΑΑΑ ΙV (1971), σ. 77-84.
 Ἐγκυκλοπαιδεία Δομή, 1972, λ. Πειραιεύς, σ. 442-456.
 Athènes au fil du temps, Paris 1972.
 Πολεοδομία (Κλασσικοὶ Χρόνοι), ΙστΕΕ, Γ2, σ. 328-333.
 Γύψινα προπλάσματα ἀναπαράστασεως τοῦ Ἱεροῦ τῆς Ἐλευσίνος, ΠΑΕ 1973, σ. 217-218.
 Ἡ πυρπόλησις τοῦ Παρθενῶνος ὑπὸ τῶν Ἐρούλων καί ἡ ἐπισκευή του κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουλιανοῦ, ΑΕ 1973, σ. 218-236.
 The Lawcourt ΕΠΙ ΠΑΛΛΑΔΙΩΙ, *Hesperia* 43 (1974), σ. 500-511.
 Νέα στοιχεῖα γιὰ τὸν προσδιορισμό τῆς θέσεως τῶν ἀρχαίων δῆμων τῆς Ἀττικῆς, ΕΕΠΣΑΠΘ 6, 2 (1974), σ. 187-192.
 Τρεῖς ναοὶ τῆς Ἀρτέμιδος: Αὐλιδας, Ταυροπόλου καί Βραυρωνίας, *Neue Forschungen in griechischen Heiligtümern*, Tübingen 1976, σ. 197-205.
 Ἄρθρο «Athens» εἰς *The Princeton Encyclopedia of Classical Sites*, Princeton N.J. 1976.
 Πολεοδομία καί ἀρχιτεκτονική (19ου αἰῶνα), ΙστΕΕ ΙΓ', σ. 515-528 (σέ συνεργασία μέ Ἀ. Κόκκου).

Ερμούπολη. Ἡ δημιουργία μιᾶς νέας πόλης στὴ Σύρο στὶς ἀρχές τοῦ 19ου αἰώνα, ἔκδοση Ἑμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήνα 1980 (σέ συνεργασία μέ Ἀ. Κόκκου).
 Πῶς ἔκτισαν τὸν Παρθενῶνα, εἰς Τὰ μεγάλα μνημεῖα τοῦ κόσμου, Ἑκδοτικὴ Ἀθηνῶν, Ἀθήνα 1980.
 Ἀνασκαφαὶ Ἐλευσίνος, ΠΑΕ 1980, σ. 61-63· 1981, σ. 155-156· 1982, σ. 181-182 (σέ συνεργασία μέ Γ. Μυλωνᾶ).
 Athens after the Liberation, Planning the New City and Exploring the Old, *Hesperia* 50 (1981), σ. 391-407.
 Παράδειγμα, *Hesperia* Suppl. 19, 1982, σ. 172.
 Ἡ Ἀθήνα καὶ ἡ Ἐλευσίνα στὸν 8ο καὶ 7ο π.Χ. αἰώνα, *ASAtene* 45 (1983), σ. 323-338.
 Λεξικὸν ἀρχαίων ἀρχιτεκτονικῶν ὄρων, Ἀθήνα 1986 (σέ συνεργασία μέ Ἀ. Ὀρλάνδο).
 Τὸ τετράκογχο οἰκοδόμημα τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Ἀδριανοῦ, Φίλια Ἑπη εἰς Γ. Μυλωνᾶν, Α΄, Ἀθήνα 1986, σ. 343-347.
 Ἀρθρα εἰς Α. Frantz, *The Athenian Agora, Late Antiquity A.D. 267-700*, *The Athenian Agora*, Princeton N.J. 1988.
 Bildlexikon zur Topographie des antiken Attika, Tübingen 1988.

ΣΧΕΔΙΑ Ι. ΤΡΑΥΛΟΥ ΣΕ ΞΕΝΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

K. Kourouniotes - H. A. Thompson, *The Pnyx in Athens*, *Hesperia* 1 (1932).
 A. Parsons, *A Roman Water-Mill in the Athenian Agora*, *Hesperia* 5 (1936).
 H. A. Thompson, *Buildings on the West Side of the Agora*, *Hesperia* 6 (1937).
 W. Dörpfeld, *Alt-Athen und seine Agora*, Berlin I-II, 1937-1939.
 D. Robinson-J. W. Graham, *The Hellenic House*, Olynthus VIII, 1938.
 H. A. Thompson, *The Tholos of Athens and its Predecessors*, *Hesperia* Suppl. 4, 1940.
 W. B. Dinsmoor, *Observations on the Hephaisteion*, *Hesperia* Suppl. 5, 1941.
 A. Parsons, *Klepsydra and the Paved Court of the Pythion*, *Hesperia* 12 (1943).
 H. A. Thompson-R. L. Scranton, *Stoas and City Walls on the Pnyx*, *Hesperia* 12 (1943).
 H. A. Thompson, *The Odeion in the Athenian Agora*, *Hesperia* 19 (1950).
 R. L. Scranton, *Monuments in the Lower Agora*, *Corinth* I, part III.
 C. Roebuck, *The Asklepieion and Lerna*, *Corinth* XIV, 1951.
 Ida Thallon Hill, *The Ancient City of Athens*, London 1953.
 N. Valmin, *Fortidens Athen*, Stockholm 1953.
 R. Martin, *L'urbanisme dans la Grèce antique*, Paris 1956.
 A. W. Lawrence, *Greek Architecture*, London 1957.
 S. Parnicki-Pudelko, *Agora*, Warszawa 1957.
 G. Roux, *Pausanias en Corinthie*, Paris 1958.
 G. Mylonas, *Aghios Kosmas*, Princeton N.J. 1959.
 H. Berve - G. Gruben, *Griechische Tempel und Heiligtümer*, München 1961.
 F. J. de Waele, *Corinthe et Saint Paul*, Paris 1961.
 G. Mylonas, *Eleusis and the Eleusinian Mysteries*, Princeton N.J. 1961.
 R. E. Wycherley, *How the Greeks Built Cities*, London 1962.
 R. L. Scranton, *Greek Architecture*, New York 1962.
 Lya et Raymond Matton, *Athènes et ses monuments du XVIIe siècle à nos jours*, Athènes 1963.
 A. Procopiou, *Athens*, 1964.
 A. Giuliano, *La cultura artistica delle province della Grecia in età romana*, Roma 1965.
 A. Kriesis, *Greek Town Building*, Athens 1965.
 A. Giuliano, *Urbanistica delle città greche*, Milano 1966.
 C. Kerényi, *Eleusis*, New York 1967.
 Sara Immerwahr, *The Neolithic and Bronze Ages*, *The Athenian Agora* 13, 1971.
 A. Frantz, *The Church of the Holy Apostles*, *The Athenian Agora* 20, 1971.
 H. A. Thompson - R. E. Wycherley, *The Agora of Athens*, *The Athenian Agora* 14, 1972.
 V. R. d'A. Desborough, *The Greek Dark Ages*, London 1972.
 C. W. Blegen, *The Palace of Nestor at Pylos in Western Messenia*, III, Princeton 1973.
 E. R. Gebhard, *The Theater at Isthmia*, Chicago 1973.
 H. A. Thompson, *The Pnyx in Models*, *Hesperia* Suppl. 19, 1982, σ. 133-147.
 A. Frantz, *The Athenian Agora, Late Antiquity: A.D. 267-700*, *The Athenian Agora*, Princeton N.J. 1988.

Σχέδιά του συνοδεύουν ἔτισης ἐκθέσεις ἀνασκαφῶν διαφόρων ἐπιστημόνων σέ ἑλληνικά καὶ ξένα ἀρχαιολογικά περιοδικά.